

— Чорбаджи Йоргаки и всички негови кучета вчера ядоха такава попара, дето не сж я сънували, — каза Димитъръ съ закана и гнѣвъ. — Съ нѣколко другари бѣхме отишли да се повеселимъ въ бахчата на Йоргакия. Тамъ има хубави сѣнчести дървета. Ядохме, пихме и се развеселихме, както Господъ далъ. Не щешъ ли, задава се Йоргаки. Мннува край насъ и чака да му станемъ на крака. Хе-хе! Димитъръ ще стане на чорбаджи Йоргакия на крака! Хей да му се не види!

— Че пѣкъ стани му! — побърза да го закачи Тодораки. — Какво като му станешъ? — най-после чорбаджия е — голѣмъ е. . .

— Кое рече, чичо Тодораке? — изтъни гласъ Димитъръ. — Да стана и да стоя диванъ-чапразъ на туй куче Йоргакия? Ами дето фащатъ и блѣскатъ въ зандана невинни българи, мислишъ, че тѣзи работи не сж на Йоргакия? Майка си е готовъ да продаде този нечестивецъ.

— После? — подкани Тодораки.

— После. . . Минува Йоргаки и чака да станемъ, ала никой не мръдва! Изведнажъ посинява кучето, надуватъ му се жилитѣ на врата и като дига чубука, хуква върху насъ да ни бие.

Тодораки се засмѣ доволенъ, че Йоргаки се приготвилъ да се понахрани съ бой.

— Е? Наби ли ви съ чубучката?

— Наопаки! — отвърна Димитъръ и мръдна меснати уста въ усмивка. — Яде си боя както трѣбваше.

Димитъръ мислѣше съ това да задоволи слушателитѣ си, ала не успѣ.

— Какъ яде бой, разкажи де! — подкачи го Тодораки.

— Не ме питай, не ми се приказва за туй нѣщо. Бихме го, дойдоха заптиитѣ, бихме и тѣхъ, вързахме ги по дънеритѣ. . . Имаше гърмежи. . . викове. . . Човѣкъ убитъ не падна. Добре помня!

— Е, хубаво казвай де, не бързай като циганинъ на заговѣзни!

— Станалото станало! Тази нощъ се крихъ въ Клуцохоръ, ала избѣгахъ и дойдохъ тука, защото взеха да претърсватъ изъ кѣщитѣ.

— Слушай, момче, започна наставнически Тодораки. — Бабаитинъ си и си силенъ момъкъ! Добре! Защо не седишъ при баща си, па да запретнешъ ржави до рамене. . . Какъвто си мурафетлия, на день по две кебета ще изкарвашъ. Послушай ме! Остави се отъ зулумитѣ си и си глеай работата. Само ти ли си младъ? Само твоята ли кръвъ ври? Я вижъ Костаки, вижъ Савата, вижъ Спаса,